

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 49

Utgitt 7 desember

1932

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

22 novbr.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2net ledd, meddeles approbasjon på en av Vennesla herredstyre i Vest-Agder fylke under 23 september og 2 november 1932 fattet beslutning, hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hund, som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 novbr.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15 august 1908 § 65, bestemmes at vestre og nordre grense for Sortland brandkommune i Nordland fylke forandres overensstemmende med Sortland brandkommunes representantskaps beslutning av 15 januar 1932, således at grensen fra nordøstre hjørne av bnr. 62 (Folkeskolen) skal gå langs østre grense av bnr. 36, parsell B til veikrysset nedenfor bnr. 52 og derfra i rett linje til nordvestre hjørne av bnr. 137 (Eivind Agnar Hansen) og videre i samme retning i rett linje til den treffer søndre grenselinje for bnr. 25 (Nikolai Nilsen).

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 novbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes Nærbø bygningskommunestyres beslutninger i møter 13 mai 1931, 5 mars og 17 oktober 1932 angående reguleringsplan for Nærbø bygningskommune, Rogaland fylke.

I henhold til samme lovs § 3 approberes enn videre de av bygningskommunestyret samtidig vedtatte bygningsvedtekter for Nærbø bygningskommune — sålydende:

1. Villastrøket er avmerket på kartet med grønn farve og grenser i nord og vest til reguleringsgrensen. I øst til gate nr. 7 og i syd til bekken i Skjærpedalen.

2. I villastrøk må ingen bygning oppføres nærmere nabogrense enn 4 meter (målt fra bygningens vegg) og ingen

24 novbr. tomt deles mindre enn $\frac{1}{2}$ mål (500 m²). Tomtens lengde til gate bør som regel ikke være mindre enn 20 meter.

3. I villastrøk tillates ikke opført fabrikk eller annet industrielt anlegg, verkstedlokaler eller andre anlegg, som efter bygningsrådets skjønn vil kunne medføre ulempe for de omboende.

4. Undtagelser for de i 2 og 3 fastsatte regler kan under iakttagelse av bygningslovens bestemmelser tilstedes av bygningskommunens styre når det er anbefalt av bygningsrådet.

5. I villastrøk tillates ikke opført murbygning i større høide enn 2 etasjer.

6. Ingen skylddelingsforretning må tillates avhjemlet, medmindre bygningsrådets skriftlige samtykke til delingen forevises i retten.

7. De under 1 oktober 1929 approberte bygningsvedtekter for Nærbø forblir gjeldende.

28 novbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfesteres som gjeldende inntil videre det av Oslo bystyre i møte 27 oktober 1932 vedtatte tillegg til § 3 i de av Arbeidsdepartementet 3 juli 1931 stadfestede vedtekter for Piperviksområdets østre del og den centrale del omkring det nye rådhus i Oslo således at § 3 nu skal lyde:

«Over hovedgesimsen og innenfor en linje med 60° vinkel med horisontalen skal opføres 1 etasje. Mellem denne og hovedgesimsen skal taket være flatt. Taket for øvrig skal være flatt eller ha en hellingsvinkel av maksimum 10°. Uansett foranstående skal bebyggelsen langs Stortingsgaten østenfor Klingenbergsgaten med hensyn til gesimshøide, takform og takfall holdes i overensstemmelse med tilstøtende eldre bygninger.

Den foran bestemte overetasje skal ha en høide av 3,5 m over hovedgesims og dens fasadevegg mot gaten ligge 2,0 m innenfor reguleringslinjen.

I det kvartal der er begrenset av Roald Amundsens gate, Klingenbergsgaten, Bakkegaten, Munkedamsveien og Stortingsgaten, skal der dessuten være en 2nen overetasje hvis avslutning skal ligge 7,15 m over hovedgesimsen og hvis fasadevegg mot gaten skal ligge minst 5,0 m innenfor reguleringslinjen.

Opbygg som heisehus, ventilasjonspiper eller lignende skal ikke være tillatt over overetasjens avslutning (1ste eller respektive 2nen overetasje).»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 novbr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, jfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Sande brandrepresentantskap i møter 11 september 1931 og 17 oktober 1932 vedtatte regler for brandvernets ordning, forskrifter for brandchefen og forskrifter for brandchefens stedfortreder i Sande brandkommune i Vestfold fylke.

Reglene for ordning av brandvernet har følgende ordlyd:

1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Slangeavdeling.

2. Seilavdeling.

3. Rednings- og nedrivningsavdeling.

4. Ordensvern,

og har som ledelse brandchef og brandchefens stedfortreder.

2. Slangeavdelingen skal ha en formann og en næstformann, samt minst 15 mann til transport av kjerre med slanger, samt betjening av disse.

Seilavdelingen skal ha en formann, en næstformann og 6 mann. Ordensvernet skal ha en formann, en næstformann og 4 mann. Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkel anledning i annen stilling enn den hvortil han er utskrevet.

3. Brandvernet skal avholde øvelse minst en gang årlig. Der må med de til vannverkets betjening (slangeavdelingen) uttatte mannskaper avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte som brandchefen finner det nødvendig.

4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. På møtested eller brandsted har han å melde sig hos nærmeste foresatte og motta ordre. I tjenesten har han å holde sig på anvist plass og med orden, omhu og raskhet utføre sitt arbeide.

I intet tilfelle må han begi sig bort forinnen brandredskapene er bragt tilbake, og han av sine foresatte er avmønstret eller permittert. Han har til enhver tid å holde sine foresatte underrettet om sin bopel.

6. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingsførerene:

- 29 novbr. 1. Å føre den nærmeste kommando over sine avdelingsmannskaper direkte under brandchefens overledelse.
2. Å sette sig nøie inn i brandvesenets organisasjon, redskapenes innretning og bruk og alt i øvrig tjenesten vedkommende.
3. Å påse at mannskapene er fulltallig til stede ved møter og utrykninger, at alle underordnede oppfyller sine plikter, og at alt det avdelingen tilhørende materiell er i tilbørlig stand.
4. Å melde enhver uorden, skjødesløshet, mangel eller pliktforsømmelse for brandchefen.
5. Å føre rulle over avdelingen, å søke til stadighet å føre kontroll over mannskapenes opholdssted samt straks melde enhver forandring til brandchefen.
6. Å handle midlertidig på eget ansvar, såfremt ingen av deres foresatte for anledningen er til stede.

7. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingens næstkommanderende:

1. Å være sin chef behjelpelig med avdelingens ledelse, i chefens fravær å overta dennes tjeneste forsåvidt ikke anderledes bestemmes av brandchefen.
2. Efter ordre å tilsi mannskapene for fremmøte til øvelser, mønstring eller annen tjeneste.
3. Å være sin chef behjelpelig med å føre mannskapsrullen samt uopholdelig melde til denne mulige forandringer, mangler, skjødesløshet, uorden eller pliktforsømmelse.

30 novbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre i møte 27 oktober 1932 vedtatte reguleringsplan for gnr. 29, bnr. 2, Montebello i Aker.

Enn videre stadfestes i henhold til samme lovs § 3 som gjeldende inntil videre de av herredstyret samtidig vedtatte vedtekter i tilknytning til nevnte plan.

Vedtektene har følgende ordlyd:

1. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig med våningshus ikke over 2 fulle etasjer og uthus ikke over 1 etasje.

2. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulererte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg kan tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 m og ikke opføres i mer enn 1 etasje.

3. Våningshusenes størrelse må ikke overstige 135 m². På de to bebyggede tomter A og B må våningshusenes størrelse ikke overstige henholdsvis 200 m² og 135 m². Gesims-

høiden må ikke være over 7,5 meter og mønehøiden ikke 30 novbr. over 9,5 meter under hensyntagen til de i vedtektenes § 51 fastsatte avstandsbestemmelser til nabogrense.

4. Uthusene hvis størrelse ikke må overstige 20 m² anordnes således i forhold til våningshusene at der dannes en arkitektonisk enhet. Garasjene på parsellene 20, 21, 21 b, 34—38 og 23 b må utføres av ildfast materiale.

5. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

6. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

7. Innhegning mot regulert vei opføres som bordstakitt, ikke sprossestakitt. Mot vei må sammenhengende gjerde utføres av ensartet konstruksjon og farve.

8. Undtagelser fra disse vedtekters §§ 1, 2, 3, 4 og 7 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de av departementet stadfestede bygnings- og reguleringsvedtekter for Aker.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

1 desbr.

Ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har departementet stadfestet en av herredstyret i Hof herred, Hedmark fylke, i møter 10 oktober og 14 november 1932 vedtatt beslutning om forandring av politivedtektens § 10, hvorefter denne kommer til å lyde:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.»

Kongelig resolusjon.

2 desbr.

Bestemmelsene i §§ 13 og 14 i kongelig plakat om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904, jfr. kongelig resolusjon av 24 juli 1931, om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp fra apotek endres i samnhøve med et fremlagt utkast sålydende:

Følgende bestemmelser i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek skal lyde således:

§ 13, annet ledd, syvende stykke: Kalomelsalve av sammensetning: calomel 60, paraffinum liquidum 9 og vaselinum 6, dog ikke mer enn 20 gram salve ad gangen.

2 desbr. § 14, tredje stykke: Kalomelsalve skal utleveres i mengder på inntil 20 gram i tinntube med konisk spiss og led-saget av bruksrettledning som er godkjent av Socialdepartementet. Direkte på tuben må foruten salvens sammensetning være trykt med røde bokstaver på hvit bunn: «Kalomelsalve 80 %. Giftig. Utvortes. Til å forebygge veneriske sykdommer. Se vedlagte bruksrettledning.»

2 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer gis stadfestelse på vedtak av Son bystyre i møte 22 juni 1928 om et tillegg (litra i) til § 15 i de ved kongelig resolusjon av 25 mars 1927 stadfestede almindelige helseforskrifter for Son.

Tillegget lyder således:

«Iskrem, sukkertøi og lignende, uinnpakket eller i åpen pakning, må ikke henstå eller selges fra trapper, portrum, åpne plasser eller andre steder hvor almindelig ferdsel foregår eller hvor varen av annen grunn utsettes for støv eller annen forurensning.»

2 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer gis stadfestelse på vedtak av Hurum herredstyre i møter 10 oktober 1931 og 12 november 1932 om forskrifter for melkehandel i Hurum herred og Holmsbu ladested og om forandring av § 34 i de ved kongelig resolusjon av 13 mars 1925 stedfestede almindelige helseforskrifter.

De stadfestede forskrifter for melkehandel i Hurum herred og Holmsbu ladested har følgende ordlyd.

§ 1. Meierier, melkeutsalg eller annen bedrift som handler med melk eller fløte eller tilvirker melkeprodukter, skal melde det til helserådet. Nye meierier, melkeutsalg eller bedrifter må ikke opprettes før helserådet har godkjent sted og innredning. Det samme gjelder flytning eller åpning av filial av eldre forretning. Eldre meierier, bedrifter og melkeutsalg skal innredes i samhøve med disse forskrifter, når de skifter innehaver eller har vært nedlagt 1 år. Helserådet kan når det finner grunn til det tilstede mindre avvikelser herfra.

§ 2. Helserådet er berettiget til overalt innen Hurum å utta prøver av melk eller fløte, og uten erstatning til eieren eller forhandleren når melkeprøven ikke er over 0,25 l og fløteprøven ikke over 0,1 l.

§ 3. Foreligger der grunn til mistanke om, at de sanitære ² desbr. forhold ved meieri, produksjonssted e. l. er mangelfulle, kan helserådet forby melketilførsel til Hurum fra et sådant sted, hvis vedkommende ikke samtykker i at kontrollens egne funksjonærer får undersøke forholdet.

§ 4. Helserådet kan forlange opgitt fra hvilke fjøs, meierier eller utsalg melken eller fløten kommer, samt likeledes fortegnelse over vedkommende forhandlers faste kunder.

§ 5. Helserådet kan kreve, at der uten ophold og uten utgift for kommunen fremlegges bevidnelse fra læge eller dyrlæge eller på annen av helserådet godkjent måte om sundhetsforholdene samt fjøs og melkestellet i vedkommende fjøs, meieri og gård. Tuberkulinundersøkelse kan forlanges så ofte helserådet bestemmer. Sådan bevidnelse kan når der foreligger begrunnet mistanke om smittsom sykdom eller mislige sanitære forhold på stedet, kreves gjentatt med minst 14 dagers mellomrum.

§ 6. Det er forbudt i Hurum fra fjøs, meieri eller utsalg å selge melk eller fløte:

- a. Når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenslig behandling eller fremmede bestanddeler adskiller sig fra det normale.
- b. Når den stammer fra dyr som lider av sykdommer der kan meddele melken eller fløten sundhetsskadelige egenskaper (jurbetendelse, tuberkulose, almindelig avmagring, sterkere diaré, tilbakeholdelse av efterbyrden, borbetendelse, munn- og klovsyke, kopper, febersykdommer, kastning etc.).
- c. Når den er kommet i berøring med eller er behandlet av nogen som enten har smittsom sykdom (skarlagensfeber, difteri, nervefeber o. l.) eller har sår eller bylder på hendedene, eller andre sykdommer som kan tilføre melken eller fløten skadelige eller forurensede stoffer (for tuberkuloses vedkommende dog således at der forholdes efter tuberkuloseloven). Det samme gjelder når melken er behandlet av nogen som kan smitte gjennom melken uten selv å være syke (smittebærere).
- d. Når den kommer fra dyr, som behandles med lægemidler, der ved å gå over i melken gjør denne skadelig eller usmakelig (arsen, brekvinsten, kvikksølv, nysrot, dyvelsdrek, terpentinolje etc.).
- e. Når den er forfalsket, f. eks. ved tilsetning av vann, is, skummet melk, konserveringsmidler eller lignende.
- f. Når den er syrlig og ikke holder kok eller som avfarves ved reduktaseprøven i løpet av 2 timer.

2. desbr. g. Som tykkmelk eller kjernemelk, medmindre disse melkesorter er fremstillet av melk som tilfredsstiller de før nevnte sanitære fordringer. Råmelk inntil 6 dager efter kalvningen kan selges når den uttrykkelig er betegnet som sådan.

§ 7. Helserådet (eller på dettes vegne helserådets ordfører) kan beslutte, at melk eller fløte, der finnes sundhets-skadelig eller uskikket som menneskeføde, skal utslåes eller på annen måte hindres solgt som menneskeføde (kfr. foranst. § 6).

§ 8. Har melken nogen av de i § 6 nevnte mangler, eller er det av andre grunner frykt for at den kan være sundhets-skadelig, kan helserådet istedenfor å forby melken tilført Hurum forlange, at sådan melk eller fløte fra bestemt angitt fjøs eller meieri ikke må blandes sammen med den øvrige melk eller fløte som skal selges, og for øvrig at den må underkastes den behandling som helserådet nærmere bestemmer.

§ 9. Helserådet kan midlertidig inntil påklagede mangler er rettet, forby fjøs, meieri eller handlende å selge melk eller fløte i Hurum:

- a. Når vedkommende tross advarsel fremdeles frembyr eller fremsender til forhandling melk eller fløte, som av grunner som nevnt i § 6 må anses sundhetsskadelig eller uskikket til menneskeføde.
- b. Når sådan bevidnelse som omhandles i § 5 ikke fremlegges i betimelig tid eller skjønnes ikke å yde den nødvendige betryggelse for varenes renhet og uskadelighet.
- c. Når melk, fløte eller derav fremstilte næringsemner enten selges eller gjennom offentlig bekjentgjørelse frembys til salg under særskilt benevnelse uten i henseende til varenes behandling, fremsendelse, renhet og sundhet å være i besiddelse av dertil svarende egenskaper.
- d. Når der finnes misligheter ved den til salg frembudte melk, ved spannene eller ved melkestellet for øvrig. Melke-spannene skal være ordentlig fortinnet, rustfrie og rene og dertil forsynt med tett sluttende lokk uten klut.
- e. Når melken kommer fra fjøs hvor renhold, lystilførsel, luftveksel eller vannforsyning ikke er tilfredsstillende, eller hvor kjørene ikke holdes forsvarlig rene. Gårdens og fjøsets vannforsyning må være beskyttet mot forurensning fra privet, gjødselplass, skyllevann fra husholdning, overvann fra vei eller gjødselmark.
- f. Når personalet under melkningen ikke viser den størst mulige renslighet med egen person, særlig med vaskning av hendene, koens jur og alle gjenstander og redskaper, som melken kommer i berøring med.

g. Når melkens siling, avkjøling og opbevaring ikke foregår 2 desbr. under forhold, som utelukker at melken forurenses eller bederves. Siling og avkjøling skal foregå straks etter melkningen i et rent og godt utluftet siderum til fjøset eller helt utenfor dette på et sted hvor melken ikke kan trekke til sig dårlig luft eller på annen måte bli forurenset. Avkjølingsvannet må også være rent.

Hunder og katter må holdes borte fra melkesil og spann.

Silen må være i god stand og alltid holdes ren.

Sammenblanding av morgen- og aftenmelk er forbudt, medmindre melken er helt avkjølet. Siling med klut er forbudt.

h. Når melkespann eller transportspann ikke er rensset på betryggende måte. Spannene skal snarest mulig etter bruken rengjøres på følgende måte:

1. Først skylles spann og lokk to ganger i rent, kaldt vann.
2. Derefter vaskes spann og lokk med varmt vann, litt kalk (eller soda) og stiv børste.
3. Atter gjentagne skyllinger i rent, kaldt vann.
4. Tilslutt skylling i kokhett vann, således at spann og lokk tørker av sig selv. Bruk av klut til rengjøring og tørring av spann innvendig er ikke tillatt.
5. Derefter henstilles spann og lokk til tørring og utluftning med bunnen opad på et rent og tørt, lyst og luftig sted.

i. Når der foregår sanitære misligheter ved melkens transport. Kjøretøi eller annet befordringsmiddel som brukes til transport skal holdes forsvarlig rent. Sammen med melkespannene, så vel fylte som tomme, må der ikke transporteres andre varer enn melk og produkter herav. Under transporten av spannene skal disse, for såvidt vognen er åpen, alltid være godt tildekket med en ren presenning. Det er forbudt å sitte på spannene. Det er forbudt å drikke av melkespannene eller deres lokk.

Melkespannene må ikke benyttes til transport av andre varer enn melk.

Før forbud i henhold til a—i nedlegges, skal helserådet gjennom vedkommende forhandler eller direkte gjøre produsenten oppmerksom på de påpekte misligheter med henstillen om straks å rette disse, da melkesalget ellers vil bli forbudt.

§ 10. Under betegnelsen hel melk kan bare forhandles melk som ikke er berøvet nogen av sine naturlige bestanddeler.

§ 11. Avtapning, utmåling eller overhelling av melk eller fløte må ikke finne sted på åpen gate, plass, i portrum eller på gårdsplass, eller i rum som dertil ikke er godkjent av helserådet.

2 desbr.

§ 12. Utsalgssted for melk og fløte skal ha egen inngang fra gaten og ikke ved dør eller annet åpningssted stå i forbindelse med beboelsesrum eller andre rum enn dem, som brukes ved melkens og fløtens opbevaring eller behandling. Utsalgssted med tilhørende lokale må ikke benyttes som beboelsesrum. Lokalet må ha en høyde av minst 2,5 meter under taket og en gulvflate av minst 15 m.² Gulv, vegger og tak skal ha tette og glatte flater, som lett kan vaskes. Lokalet skal være lyst og luftig og være forsynt med spring, vask med vannlås, såpe og håndklær. Disk av marmor eller jevngodt materiale og diskevern.

Gulvet må være ugjennemtregelig for fuktighet.

§ 13. For mottagelsen av melken skal der utenfor meieriet være en solid cementert rampe, således at melkespannene kan tas direkte bort på rampen fra vognen, hvorved det undgås å sette spannene ned på gårdsplassen.

§ 14. I melkeutsalg må — foruten melk og fløte — bare forhandles eller opbevares smør, ost (dog ikke sterkt luktende), margarin, egg, baker- og konditorvarer, chokolade, drops, melkehermetikk, safter, honning, øl, mineralvann og iskrem samt smørbrødpålegg hvortil opskjærsmaskin benyttes. Forhandles eller opbevares andre delikatesser, rå, stekte eller kokte, kjøtt, flesk eller fiskevarer, må melk og fløte kun forhandles på lukkede flasker.

Kokning eller steking i utsalg med tilhørende godkjente rum tillates ikke, undtagen kokning av kaffe, te o. l. til betjeningens eget bruk.

§ 15. I og utenfor lokale hvor melkeutsalg foregår, skal der til enhver tid herske orden og renslighet. Spyting og all bruk av tobakk i melkeutsalg er forbudt. Flueplagen skal mest mulig motarbeides; lokalene skal daglig luftes og gulvene daglig vaskes efter endt arbeide eller oftere om fornødent. Feining er i det hele tatt forbudt. Lokalene i sin helhet skal vaskes en gang i måneden, vinduer og dører hver åttende dag.

Under rengjøringen må hverken melk eller melkekar forurennes.

§ 16. Det til meieri eller melkeutsalg hørende privet skal være slik innredet og ligge slik til som helserådet i hvert enkelt tilfelle bestemmer.

§ 17. Kar og spann for opbevaring eller transport av melk og fløte skal enten være forarbeidet av et materiale som ikke angripes av melk eller melkesyre eller gir melken usmak, eller de må være godt fortinnet eller glasert. De må være lette å rengjøre.

§ 18. Alle til melkens behandling benyttede mål skal være forsynt med hensiktsmessige håndtak med krok, og hendene må ikke ved utmåling komme i berøring med melken.

Ved mottagelse av melk på meieriet plikter dette å føre 2 desbr. daglig kontroll med melk og med spann fra hver enkelt leverandør.

Hver leverandørs melk tømmes først over i et særskilt spann, og når den ansvarshavende mottager på meieriet har forvisset sig om at melk og spann er i orden, over i fellesbeholder.

§ 19. Melken skal holdes best mulig avkjølet på meieri eller utsalg.

§ 20. Under utmålingen av melken må spannet ikke holdes over melkebeholderen, så spillmelk kan løpe ned i denne.

§ 21. Alle melkebeholdere og redskaper skal rengjøres minst én gang daglig. Rengjøringen skal foregå således som i § 9 h bestemt. I meierier skal melkespann og rørledninger for melk damprenses etter hver gangs bruk.

§ 22. Centrifugeslam skal brennes.

§ 23. Personer som behandler melk eller fløte skal iaktta størst mulig renslighet med sin person og være iført ren vaskbar overklædning samt hvit hodebedekning, som byttes minst 2 ganger i uken, og som bare benyttes i melkelokalene. Personalet på meieri eller melkeutsalg skal vaske hender og armer før de går til sitt arbeide samt umiddelbart etter bruk av klosett.

§ 24. Optrer tegn på smittsom sykdom (diaré, ondt i halsen, feber o. l.) blandt personalet, i dettes familie eller husstand for øvrig, skal det straks meldes til helserådet og vedkommende må ikke delta i arbeidet.

§ 25. Personer med sykdom i smittefarlig form, med utbredt hudsykdom, eller personer som er basilleutskillere må ikke ha befatning med melkestellet. For tuberkuløses vedkommende forholdes som påbudt i tuberkuloseloven.

§ 26. Dersom forannevnte bestemmelser ikke overholdes, kan helserådet, efter forgjeves å ha gitt advarsel, beslutte at forretningen inntil videre nektes å motta og å selge melk.

Særlige bestemmelser.

§ 27. Spann skal være merket således, at det kan sees hvem som eier det.

§ 28. Hvis helserådet av spesielle sanitære grunner, f. eks. optredende epidemi blandt mennesker og dyr, anser det for påkrevet, kan det påby at melk skal pasteuriseres før den selges.

Sådan melk må betegnes som pasteurisert og må ikke blandes med rå.

§ 29. Helserådet kan under særlige forhold tillate avvikelser fra disse forskrifter.

§ 30. Overtredelse av disse forskrifter straffes i henhold til de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

2 desbr. § 31. Et eksemplar av disse forskrifter skal være opslått i ethvert melkeutsalg, og for meieriets vedkommende også i melkens mottagelsesrum.

§ 32. Disse forskrifter trer i kraft 3 måneder efter den dag de er stadfestet.

I helseforskriftene for Hurum herred skal § 34 herefter lyde således:

«Melk og fløte så vel til salg som til husbruk må særlig behandles med ytterste renslighet. Melk og fløte som er bestemt til salg må ikke under nogen omstendighet opbevares i rum som vanlig benyttes til daglig opphold for mennesker, og heller ikke i soverum. Alle fat og kjørler må holdes omhyggelig rene. Det er forbudt å drikke av melkespannene eller deres lokk. De forskrifter som er gitt for handel med melk og melkeprodukter, gjelder også enhver av herredets innvånere som leverer disse næringsmidler, hvad enten det er til utsalg eller til private.

Fjøs som der leveres melk fra til salg, skal være lyse og rene og være vel utluftet. Storrengjøring skal foretas minst en gang om året; vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann, derefter gjennemluftning flere dager i trekk. Kuene skal holdes rene. Største renslighet må iakttas med melkekar og melkningen. I ethvert fjøs skal der være vaskevann, vaskefat og såpe og rent håndklæ. Den som melker, skal være iført rent armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender. Kuenes jur og spener skal vaskes og tørres godt med ren klut. Melken skal snarest mulig bringes ut av fjøset.»

2 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere endringer gis stadfestelse på vedtak av Bergen bystyre i møte 28 oktober 1932 om å opheve § 22 i de almindelige helseforskrifter for byen som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 4 september 1896.

2 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 26 og lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 §§ 49 og 50, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, utferdiges forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib overensstemmende med et fremlagt utkast *).

II. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933.

III. De ved kongelig resolusjon av 10 september 1909 med senere forandringer fastsatte forskrifter om signalapparater,

*) For fiskefartøier gjelder særskilte forskrifter.

instrumenter m. v. for skib og de ved kongelig resolusjon 2 desbr. av 7 juli 1916 fastsatte bestemmelser om norske skibs utstyr med apparater for morsesignalering m. v. opheves samtidig.

De under post I utferdigede forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib har følgende ordlyd:

Kap. 1. Skib på 50 register tonn brutto og derover.

Lanterner.

§ 1.

1. Ethvert skib skal være forsynt med posisjons- og signal-lanterner efter skibets størrelse og fart, således som foreskrevet i sjøveisreglene.

2. Skib i europeisk eller uteneuropeisk fart samt passasjer-skib i kystfart over 30 nautiske mil utenskjærs skal dessuten være forsynt med reservelanterner for:

Topplanternene, såfremt skibet plikter å føre sådanne, begge sidelanterner, akterlanteren og den ene ankerlanterne. Herfra undtas skib som utrustes til fangst på Nordishavet fra sted nordenfor polarcirkelen.

3. Benyttes lanterner med elektrisk lys, skal skibet være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. For skib under 500 register tonn brutto i kystfart og mindre fart (passasjerskib i kystfart undtatt) kan, istedenfor reservelanterne med oljebrenning, godtas elektrisk lanterne som også er utstyrt med arrangement for oljebrenning når lanternene er forsynt med behørig sertifikat for begge deler.

4. De to røde lanterner for skib som ikke er under kommando, skal være konstruert som ankerlanterner med innsatte røde glasscylindre. For hver av disse lanterner skal der være en reserve rød cylinder. Når denne er fjernet, kan disse lanterner gjøre tjeneste som reserve ankerlanterner.

Røde kulelanterner av den eldre type tillates inntil videre, såfremt de har sertifikat fra kontrollkontor og fremdeles tilfredsstiller de krav som gjaldt da de blev til-delt sertifikat.

5. De skib som er pliktig til å føre de røde lanterner for skib som ikke er under kommando, skal også være forsynt med de tre i sjøveisreglene nevnte sorte kuler. Den i sjøveisreglenes § 14 nevnte konus skal forefinnes på de skib hvor der kan bli bruk for den.

§ 2. Posisjonslanterner (topp-, side- og ankerlanterner samt de for skib som ikke er under kommando foreskrevne røde lanterner og akterlanteren) må, forinnen de tas i bruk, være

2 desbr. forsynt med certifikat for at de av et av departementet for Handel, Sjøfart, Industri, Håndverk og Fiskeri (i disse forskrifter for øvrig betegnet som departementet) godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter er undersøkt og funnet å tilfredsstille de reglementerte krav (jfr. sjøveisreglene samt § 3). Dette gjelder også de foreskrevne reservelanterner.

Certifikatet skal opbevares ombord.

§ 3.

1. Det må nøie påses at lanternene er i den stand som certifikatet angir og at de ikke undergår noen forandringer som har innflydelse på lysvinklene eller lysstyrken.
2. I oljelanterner må det efterses at brenneren har den rette størrelse og at flammens midtpunkt ligger i lensens halve høide.

I elektriske lanterner med linser må det nøie påses at glødenettets midtpunkt faller i lensens halve høide. Glødenettet skal være cylindrisk med en diameter mellem 25 og 35 millimeter. Gassfylte lamper og lamper med dobbelt glødenett eller med matt (farvet) glass tillates ikke.

Lampene må ha følgende størrelser:

	Når linser benyttes	Når glatt glass benyttes
I topplanterner . .	Minst 40 watt	Minst 60 watt
I sidelanterner, ankerlanterner og lanterner for ikke manøvreedyktig skib . .	» 24 »	» 60 »
I akterlanterner . .	» 15 »	» 15 »

Så vel brennere som elektriske lamper må ha en fast og bestemt stilling i lanternen.

3. Efter enhver reparasjon som kan tenkes å ha bevirket noen forandring, skal lanternen undersøkes på ny og nytt certifikat utstedes.
4. Nye lanterner som anskaffes her i landet, skal være tydelig merket med fabrikantens navn.

§ 4.

1. Lanternenes festigheter ombord må være solide og fullt betryggende, så lanternene lyser således som foreskrevet i sjøveisreglene.
2. Høiden av den forreste topplanterne skal måles fra det øverste dekk hvorigjennem fokkemasten går. Den akterste topplanterne må om nødvendig forsynes med en skjerm som hindrer at dens lys blander de personer som opholder sig på broen eller på bakken.

3. Sidelanternene skal anbringes i borde og helst på siden ^{2 desbr.} (enden) av kommandobroen. På fartøi under 200 register tonn brutto kan de anbringes på siden av en overbygning eller et styrehus, selv om dette ikke går helt ut i borde, under iakttagelse av bestemmelsene i denne paragrafs siste ledd. Dog må avstanden fra lanternen til skibssiden ikke overstige 1 meter.

Sidelanternene skal være forsynt med solide skjermesom er anbragt parallelt med fartøiets kjøretning og raker minst 91 cm frem foran lyskilden. Disse skal skjermes lyset således at en linje fra skjermens forkant eller i tilfelle fra den der anbragte klamp til lyskildens innerkant er parallell med kjøretningen.

4. Lanternebretter (skjermes) må ikke anbringes i riggen undtagen reservebretter til bruk i stormvær.

Når brettene (skjermene) er anbragt på svingbare daviter eller utriggere, må de være forsynt med solide stivere og således at skjermen blir parallell med kjøretningen, når de er utsvinget på sin plass. Det må nøie påses at alle lanterner er således anbragt at ikke rigg, seil, båter eller andre gjenstander eller ombordværende personer kan komme i veien for lyset, men at dette kan lyse uavbrutt over de buer av horisonten som er foreskrevet i sjøveisreglene.

Tåkesignalapparater.

§ 5.

1. Ethvert maskindrevet skib skal være forsynt med en kraftig fløite eller sirene — hvori lyd frembringes ved damp eller ved annen kraft, som trer istedenfor damp — og denne fløite eller sirene skal være således anbragt, at lyden derfra ikke avbrytes ved noen hindring ombord.

Små motorfartøier som ikke har fløite eller sirene som foran nevnt, skal være forsynt med et mekanisk eller elektrisk fløiteapparat av godkjent type hvormed kan gis de signaler som er foreskrevet i sjøveisreglene.

2. Så vel damp- og motorskib som seilfartøier skal være forsynt med en mekanisk tåkelur av godkjent type samt en sterkt lydende klokke, som må være anbragt så høit at lyden fra den kan forplante sig mest mulig fritt i alle retninger.

Seilfartøier skal i europeisk og uteneuropeisk fart ha reserve tåkelur.

3. Alle fartøier over 106,75 meters lengde skal være forsynt med en sterkt lydende gongong eller et annet instrument, hvis klang ikke kan forveksles med klokkeringing.

2 desbr.

Signaler for havsnød.

§ 6. Ethvert skib må være utstyrt med de i sjøveisreglene foreskrevne flagg og apparater til avgivelse av nødsignaler. Skib i europeisk fart eller mindre fart skal være utstyrt med minst 6 raketter og 6 kanonslag eller et knallapparat med tilsvarende ammunisjon, i uteneuropeisk fart med minst 12 raketter og 12 kanonslag.

Lossignaler.

§ 7. Ethvert skib i utenriks fart skal være utstyrt med de i den internasjonale signalbok fastsatte signaler for tilkallelse av los.

Foruten flagg kreves der også minst 6 blålys samt et blussapparat.

Bølgedempere.

§ 8. Skib i utenriks fart og kystfart over 30 nautiske mil utenskjærs skal, når de er under 200 register tonn brutto, være forsynt med 2 — når de er fra 200 til 500 tonn med 3 — og når de er over 500 tonn med 5 bølgedempere til spredning av olje.

Skib med fast anbragte innretninger for spredning av olje behøver ikke å føre forannevnte bølgedempere.

Apparater m. v. for signalering og telegrafering.

§ 9.

1. Foruten de flagg, som skibet måtte være forpliktet til å føre efter §§ 6 og 7, skal ethvert skib være utstyrt med 1 nasjonalflegg.
2. Ethvert skib over 200 register tonn brutto i utenriks fart skal ha ombord den almindelige internasjonale signalbok med tilhørende flagg. Andre skib skal ha ombord de flagg som inngår i deres kjenningssignal samt i utenriks fart de foreskrevne karanteneflagg. Skib under 100 register tonn brutto i kystfart og mindre fart er dog fritatt for å ha ombord de flagg som inngår i deres kjenningssignal.
3. Fra det tidspunkt bestemmelsene om nye signalbøker trer i kraft, skal alle skib som er forpliktet til å ha radioinstallasjon ombord også ha ombord den internasjonale radio-signalbok.
4. Ethvert skib over 150 register tonn brutto i utenriks fart samt over 500 register tonn brutto i kystfart skal være forsynt med en transportabel signallampe.

Denne signallampe skal ha oljebrenner og må kunne lyse over en bue på 45° og kunne sees i en avstand av minst 3 nautiske mil. Klippeanordningen må være solid og tillate en hurtig og sikker telegrafering. Skib med

elektrisk lys bør være forsynt med elektrisk signallampe, 2 desbr. men må ha oljelampe som reserve. De skib som skal være forsynt med signallampe, skal også ha ombord de forskrifter som gjelder for morsetelegrafering. Hertil kan anvendes særavtrykk av signalbokens forskrifter om signalering og telegrafering. Signallampene må ha sertifikat fra offentlig undersøkelseskantor for skibsinstrumenter. Skipsføreren skal tilholde skibets officerer å øve sig i signalering når anledning gis.

Instrumenter m. v.

§ 10. Der skal ombord være følgende instrumenter m. v. i navigasjonsøiemed:

	I uteneuro-peisk fart	I europeisk fart	I kystfart	I kortere ruter og på innelukket farvann *)
Styrekompass	1	1	1	1
Standardkompass	1 ¹⁾	1 ¹⁾		
Reservestyrekompass **)	1	1 ²⁾	1 ³⁾	
Peilskive ⁴⁾	1 ¹⁾	1 ¹⁾		
Kronometer	1	1 ⁵⁾		
Sekstant eller oktant	2	2		
Barometer	1	1	1 ³⁾	
Termometer	1 ⁶⁾	1		
Patentlogg med line	2	1	1	
Håndlodd, 40—60 m. line	1	1	1	1
Sværlodd, 150—200 m. line	1	1		
Loddeapparat ⁷⁾	1	1	1 ⁸⁾	
Ur (skibsur)	2	2	1	1
Kikkert	2	2	1	1 ⁸⁾

*) Også elver og innsjøer.

**) Reservestyrekompasset må være innrettet således at det passer til natthuset for styrekompasset og kan anbringes der. Det må være anbragt i bøiler i den kasse det opbevares, således at det i tilfelle også kan benyttes i kassen. Er natthuset til styrekompasset forsynt med underbelysning, må der på bunnen av kompassbollen på reservestyrekompasset være innsatt glass.

1) Gjelder ikke seilskib av tre.

2) Gjelder ikke for fangstfartøier i fart på Nordishavet.

3) Gjelder kun passasjerskib.

4) Hvis regelkompasset er forsynt med tilfredsstillende peilinnretning, fordres ikke peilskive.

5) På skib under 500 register tonn brutto godkjennes istedenfor kronometer et godt observasjonsur i kasse.

2 desbr. Fart på Danmark og vestkysten av Sverige med skib uten passasjercertifikat regnes som kystfart hvad bestemmelsene i nærværende paragraf angår. I fart, hvor navigatør ikke er påbudt, kan kronometer, sekstant og oktant sløifes.

§ 11. Kompasser må, forinnten de tas i bruk, være forsynt med sertifikat for at de av et av departementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter er undersøkt og funnet å tilfredsstillende de reglementerte krav. Dette sertifikat skal opbevares ombord.

Efter hver større reparasjon av et kompass må dette på ny undersøkes og nytt sertifikat utstedes. Dessuten skal kompasset minst hvert 5te år behørig undersøkes og tildeles nytt sertifikat.

§ 12. Sekstanter og oktanter skal være forsynt med sertifikat utstedt av et av departementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter om at de er undersøkt og funnet å tilfredsstillende de reglementerte krav. Certifikatene skal opbevares ombord.

§ 13. Hver lanterne, hvert kompass eller instrument skal være forsynt med et tydelig kontrollmerke, som er det samme som det der står påført sertifikatet.

§ 14.

1. Skipsføreren skal sørge for at de ombordværende kompasser og andre instrumenter holdes i god stand og at kompassene er nøyaktig opstillet, kompensert og deres deviasjon undersøkt.

På nye skib må både styre- og standardkompasset oppstilles, kompenseres og deres deviasjon bestemmes av en fagmann. Som sådan fagmann skal benyttes de av departementet autoriserte kompasskorrigører (herunder inngår kontrollkontorenes bestyrere og assistenter) hvor sådanne er ansatt eller kan tilkalles. Nærmere regler for kompassenes oppstilling fastsettes av Sjøfartskontoret.

Fornytt kompensering og deviasjonsbestemmelse må foretas efter ombygning eller større reparasjon av skibet. Dette må også utføres av fagmann som foran nevnt.

⁶⁾ I farvann, hvor dravis kan forekomme, dessuten i termometer til måling av vannets temperatur.

⁷⁾ Gjelder kun skib av 300 register tonn brutto og derover. Det kreves av et loddeapparat, at det skal kunne benyttes med tilfredsstillende resultat på almindelige dybder også når skibet gjør noen fart. Linen må være anbragt på en rull med stativ og sveiv, så den med letthet kan rulles inn. Apparatet må kontrolleres noie for forskjellige dybder.

⁸⁾ Gjelder kun passasjerskib på 300 register tonn brutto og derover.

Når skibet er i fart, må der foretas deviasjonsundersøkelser hver dag når anledning gis. Når det er nødvendig må kompensering foretas. Benyttes der til denne kompensering korriger fra land, må denne godtgjøre å være fagmann enten ved autorisasjon fra departementet eller på annen fyldestgjørende måte.

Lastes der i skibet sådant gods som kan innvirke på kompassene, må deviasjonen om mulig undersøkes ved avgangen.

2. På skib over 500 brutto register tonn i utenriks fart skal resultatet av kompensering og deviasjonsundersøkelser innføres i en særskilt kompass- og kronometerbok overensstemmende med de deri inntatte bestemmelser om bokens føring.

På andre skib, som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i dagboken og, når der er foretatt kompensering, opsettes hel deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen.

§ 15. Det påhviler skibsføreren å benytte hver anledning til å bestemme kronometerets (observasjonsurets) stand og gang. Resultatet innføres i kompass- og kronometerboken på skib hvor sådan bok skal føres, ellers i dagboken.

§ 16. Ved enhver undersøkelse av lanterner eller instrumenter eller deviasjonsbestemmelse av kompasser, skal anførsel skje i skibets dagbok.

Kap. II. Skib under 50 register tonn brutto.

§ 17. Der skal ombord være følgende instrumenter m. v. i navigasjonsøiemed:

- a. Damp- og motorskib med passasjercertifikat skal være utstyrt med lanterner som foreskrevet i sjøveisreglene. Sammensatt rød og grønn sidelanterne tillates dog kun på sådanne skib under 4 register tonn brutto. Dessuten 1 dampfløite eller mekanisk fløiteapparat (ikke lur) samt om tilsynet finner det påkrevet 1 klokke, 1 hensiktsmessig anbragt styrekompass og 1 håndlodd med line.
- b. Damp- og motorskib uten passasjercertifikat skal være utstyrt med de ifølge sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner samt 1 dampfløite eller 1 mekanisk fløiteapparat (ikke lur), 1 klokke, samt fartøier av over 4 register tonn brutto 1 styrekompass og 1 håndlodd med line.
- c. Seilfartøier på 4 register tonn brutto og derover skal være utstyrt med de i henhold til sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner samt de til avgivelse av tåkesignaler påbudte apparater (tåkelur og klokke). Dessuten skal der forefinnes 1 kompass og 1 håndlodd med line.

2 desbr. d. Seilbåter under 4 register tonn brutto samt robåter skal være utstyrt med de i sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner.

§ 18.

1. De i § 17 nevnte lanterner skal være forarbeidet således at de tilfredsstiller de offentlige kontrollkontorers fordringer og være tydelig merket med fabrikantens navn.

Certifikat for lanternene fra offentlig kontrollkontor forlanges dog kun for skib med passasjercertifikat. Certifikatet opbevares ombord. Efter enhver reparasjon som bevirker noen forandring, må nytt sertifikat erhverves.

2. Lanternene skal være opstillet ombord så de tilfredsstiller sjøveisreglenes fordringer. Sidelanterner skal være forsynt med skjærmer som raker 91 centimeter frem foran lyskilden som foreskrevet i § 4, punkt 3, annet ledd. Hvor det er mulig må også sammensatt sidelanterne forsynes med skjærmer, f. eks. når den oppstilles på toppen av styrehus, overbygning e. l.

3. Lampene i elektriske lanterner må på damp- og motorskib av under 40 og seilfartøi av under 20 register tonn brutto være minst 15 watt.

4. I lanterner til fartøier som nevnt i foranstående punkt 3 tillates også benyttet entrådet elektrisk lampe på 10 watt og ganske små lanterner. Nærmere opplysning om de krav som stilles til sådanne lanterner og om deres oppstilling ombord fåes ved henvendelse til kontrollkontorene for skibsinstrumenter.

5. Benyttes lanterner med elektrisk lys, skal skibet være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. Istedenfor reservelanterne godtas elektrisk lanterne som også er forsynt med arrangement for oljebrenning.

Kravet om reservelanterner gjelder kun fartøier over 4 brutto register tonn. Skibskontrollen kan fritta også fartøier over 4 tonn for å være forsynt med reservelanterner når den, under hensyntagen til den fart fartøiet skal gå i, finner det forsvarlig.

§ 19.

1. De i § 17 nevnte kompasser skal på skib med passasjercertifikat være forsynt med sertifikat fra et offentlig kontrollkontor. Certifikatet skal opbevares ombord. Kompasser med sådanne sertifikater må undersøkes på ny og tildeles nytt sertifikat efter enhver større reparasjon av kompasset. Dessuten skal disse kompasser minst hvert 5te år behørig undersøkes og tildeles nytt sertifikat.

2. På nye skib med passasjercertifikat må kompassene oppstilles, kompenseres og deres deviasjon bestemmes av en

fagmann. Som sådan fagmann skal benyttes de av de- 2 desbr.
partementet autoriserte korrigerer (herunder inngår kontrollkontorenes bestyrere og assistenter) hvor sådan er ansatt eller kan tilkalles. Nærmere regler for kompassenes opstilling fastsettes av Sjøfartskontoret.

Fornyet kompensasjon og deviasjonsbestemmelse må foretas av fagmann som foran nevnt efter ombygning eller større reparasjon av skibet og for øvrig når det er påkrevet. Den av fagmann fra land utstedte attest og deviasjonstabell må opbevares ombord.

3. På skib uten passasjercertifikat kan skibskontrollen i tilfelle hvor den finner det tvilsomt om kompasset er i brukbar stand, forlange det undersøkt av offentlig kontrollkontor. Skibskontrollen kan også, når den finner det påkrevet, forlange at kompasset skal kompenseres og deviasjonen bestemmes av en autorisert korrigerer.

Kap. III. Almindelige bestemmelser.

§ 20. Hvor der i foranstående paragrafer stilles krav om sertifikat, vil også sertifikater utstedt av utenlandske statskontrollinstitusjoner, hvis kontrollforskrifter av vedkommende departement er anerkjent som jevn gode med de norske, bli godkjent.

§ 21. Sjøfartskontoret kan for enkelte tilfelle, hvor foranstående regler antas å ville være for strenge, innrømme fritagelse for reglenes befølgelse eller lempning i deres fordringer.

Forandring i selve disse forskrifter innen lovens ramme bemyndiges departementet til å foreta, idet dog de interesserte, som derved måtte være misfornøiet, har adgang til å kreve forandringen forelagt Kongen til stadfestelse.

§ 22. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933. Fra samme tid opheves de ved kongelig resolusjon av 10 september 1909 med senere forandringer fastsatte forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib og likeså de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1916 fastsatte bestemmelser om norske skibs utstyr med apparater for morsesignalerings m. v.

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i § 54 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, bestemmes at førerne av tankskib fra 1 januar 1933 og inntil videre ved hver reises slutt skal sende Sjøfartskontoret en rapport om reisen efter et skjema som Sjøfartskontoret fastsetter.

2 desbr.

2 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov nr. 6 av 17 juni 1932 bestemmes at de ved kongelig resolusjon av 9 oktober 1931 i medhold av lov av 8 august 1924 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer utferdigede regler om merkning av utenlandsk smør og poteter endres således at post I annet ledd og post II tredje ledd herefter får følgende ordlyd:

«Er varen ikke merket på fastsatt måte, skal importøren merke emballasjen forskriftsmessig forinnen varen utleveres fra tollvesenet.»

Bestemmelsen trer i kraft 1 januar 1933.

2 desbr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 Eidsvoll herredstyes beslutning i møter 2 november 1931 og 24 oktober 1932 om vedtekt for herberger og beverternæringen i Eidsvoll herred, Akershus fylke, som gjeldende inntil videre fra og med 19 desember d. å.

Vedtekten har følgende ordlyd:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjibus o. l.) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal alltid holdes lukket fra kl. 22 til kl. 6. Enn videre skal de være lukket hele langfredag, samt fra påskeaften kl. 17 til 2. påskedag kl. 13, fra pinseaften kl. 17 til 2. pinsedag kl. 13 og fra julaften kl. 17 til 2. juledag kl. 13. I de anførte tider må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på bevertningsstedene. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av faste gjester og reisende i herberger.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere. Med formannskapets samtykke kan politiet meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise

skjønnnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas 2 desbr. å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokallet, pålegge lukning kl. 20. Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningsstedene er åpne inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

2 desbr.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3 annet ledd meddeles approbasjon på en av Tiller herredstyre i Sør-Trøndelag fylke under 17 oktober 1932 fattet beslutning, hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rottehunder og skjødehunder som er av så ringe størrelse at de anses ufarlige for bufeet, samt hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være led-saget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard